

para mejorar la competitividad de las empresas. Terminó señor presidente.

Pero sólo me gustaría una cosa, señor conseller, que ya que creo que esta negociación ni ha sido eficaz ni buena, sólo tengo la esperanza que al menos las personas que lo van a dirigir no sean un sexador de pollos o un especialista en cunicultura, sino personas capacitadas en tecnología punta que sean capaces de mejorar lo que tenemos y no de seguir empeorándolo.

Muchas gracias.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Sanz.

Senyor conseller.

El señor conseller de Treball i Afers Socials:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Sanz, la verdad es que cualquier epíteto, cualquier adjetivo que se pueda inventar en cuanto a la esperanza, la ilusión y demás, yo creo que va bien con nosotros. La verdad es que no les va bien a ustedes, tienen bastante poca esperanza y poca ilusión en los temas, bastante poco.

De todas formas, a mí me cabe la duda en muchos temas, me cabe la duda en nombre de quién negociaba usted en 1984 las transferencias; el gobierno valenciano en 1984... existía otro. No me venga aquí diciendo que tenía una responsabilidad en cuanto a gobierno, porque llevamos bastante tiempo gobernando nosotros. Entonces no lo entiendo; si me está hablando a nivel funcionarial y demás, pues me parece muy bien; si me está hablando a nivel político, a nivel de negociaciones, pues le puedo decir que, bueno, después me lo cuenta. Porque en 1984 aquí existía, y también en Madrid, el mismo partido gobernando y, por lo tanto, no entiendo lo que usted me está diciendo como voluntad política; y en este sentido, no sé lo que estaba negociando y qué borradores son los que tenía en 1984.

El tema de la EPA y el paro. Evidentemente, tenemos un nivel altísimo de paro, pero no tiene nada que ver la necesidad de dinero con el nivel de paro, piense bien lo que le digo. La formación continua, el mantenimiento de los trabajadores en la empresa es tan importante como la formación de los parados, y lo que se puede ahorrar descendiendo el paro en una comunidad, tendrá que incrementarse en la formación continua dentro de las empresas. No quiero decir que nos haga falta menos dinero, lo que quiero decir es que las cantidades de dinero de alguna forma están relacionadas con la población activa total, no están relacionadas directamente y únicamente con el tema del número de trabajadores parados; en este sentido, le tengo que decir que son materias complementarias: formación continua y formación de tipo ocupacional.

Me preocupa lo que dice acerca de la cantidad y la calidad. ¿Lo que me está diciendo es que los funcionarios que nos transfieren, los trabajadores que nos transfieren, son malos? Lo que me está diciendo es que tenemos mucha cantidad, pero la calidad es mala; que son los funcionarios, los trabajadores mayores, los que de alguna forma no sirven para nada.

Mire, yo la verdad, es que el criterio que hemos seguido ha sido de respetar a todos los trabajadores del INEM que se quisieran voluntariamente traspasar a la comunidad autónoma; yo creo que no es un balance malo en cuanto a eso. Reivindicar también trabajadores que desde nuestro punto de vista eran estratégicos para la prestación de los servicios en Castellón, Alicante y Valencia; pero un absoluto respeto en cuanto a las competencias y al valor que estos trabajadores tienen, que estos funcionarios o laborales tienen, tanto en el INEM como con nosotros, se lo puedo decir que me merecen el máximo respeto todos los trabajadores. La verdad es que cuando me habla de cantidad y calidad me pone un poquito nervioso, porque significa

en cierta medida hacer una valoración despectiva de los trabajadores que están prestando los servicios en el INEM en materia de formación y de los trabajadores que nos van a venir con la transferencia a la Comunidad Valenciana. Tengo que decirle que todos me merecen el máximo respeto y entiendo que ellos van a tener el máximo interés en prestar los servicios igual que lo prestaban en el INEM, con nosotros en la Generalidad Valenciana.

El tema del observatorio. Bueno, le insisto, estamos trabajando en el observatorio de empleo de la Comunidad Valenciana, tenemos mucho interés en mantener el criterio de una valoración de todos los empleos que desde nuestro punto de vista son empleos de futuro en la Comunidad Valenciana; y el observatorio lo que nos va a hacer, también en nuestro campo, es intentar contribuir al ajuste entre oferta y demanda de trabajo. Hay una gran desproporción en cuanto a puestos ofrecidos y demanda que se efectúan en el mercado de trabajo, y desde nuestro punto de vista es interesante tener nosotros esta información que me parece que es básica para conocerlo. Pero de alguna forma le destaco el otro tema que anteriormente he hecho mención; independientemente de nuestro observatorio debe de haber un observatorio nacional de empleo, de cara a la regulación y a la oferta y demanda general de puestos de trabajo; y en este sentido no son incompatibles un procedimiento y otro.

Lamento que haga mención a los pollos, a los conejos y al tema de las transferencias. Yo creo, le insisto, que tanto desde el punto de vista de la voluntad de los trabajadores como de la voluntad de los cargos directivos de esta conselleria y de la Generalidad, se hará de la mejor forma para que tanto los trabajadores que se transfieren, los trabajadores que vayan a recibir la formación y el seguimiento de sus tareas, como por parte de la Generalidad, sea el máximo rendimiento posible. Y en este sentido tengo que reconocer también que esto es nuevo, y darles la bienvenida a estos nuevos trabajadores que se incorporan a la Generalidad Valenciana.

Nada más y muchas gracias.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, se suspén el Ple, que continuarà a les dotze menys vint.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 25 minuts.)

(Es respén la sessió a les 11 hores i 55 minuts.)

(Ocupa la presidència el molt excel·lent senyor president Antoni García i Miralles.)

El señor president:

Il·lustres senyors diputats, continua la sessió.

D'acord amb la Junta de Síndics, es produeix una modificació en l'ordre del dia en el sentit que el següent punt siga el punt número divuit, que fa referència a la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de l'article 2.4 de la llei 11/88, de 26 de desembre, de Síndic de Greuges, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. I la resta del Ple, en una alteració també quant a la compareixença següent del conseller d'Administració Pública, continuaria exactament igual aquesta vesprada, quan acabem aquest matí, a les quatre, que no hi ha haurà preguntes al llarg del dia.

No hi ha inconvenient per part cap grup parlamentari. Per tant, queda l'ordre del dia en aquesta situació nova.

Abans d'entrar en el punt següent de l'ordre del dia, la presidència vol llegir una resolució acordada per la junta de portaveus en el sentit següent:

«Les Corts Valencianes, representació màxima del poble valencià, consideren que l'expulsió del poble jueu del territori d'aquesta comunitat efectuada en 1492 fou un acte que mai no

devia d'haver-se produït i que va representar una conculcació dels drets de les persones tal com els entenem en l'actualitat i un precedent, com tants altres, d'actitud de racisme i enfrontament interètnic que afebleixen la dignitat dels pobles i de les persones que els practiquen.

Servesca la present resolució com a reconeixement de l'error comés i del desig del poble valencià de redreçar moralment aquell trist esdeveniment». *(Pausa.)*

Per a continuar el Ple, passem al següent punt. El senyor secretari té la paraula per a donar lectura al criteri del Consell.

El senyor secretari segon:

«Emèrit Bono i Martínez, conseller secretario del Gobierno valenciano, certifico: que el Gobierno valenciano, en la reunión del día 26 de octubre de 1992, adoptó el siguiente acuerdo.

Visto el escrito de la Mesa de las Cortes Valencianas por el que remite la proposición de ley de modificación del artículo 2.4, de la ley de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de diciembre, del Síndico de Agravios, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 116.2 del Reglamento de las Cortes Valencianas, el Gobierno valenciano acuerda manifestar su criterio contrario a la toma en consideración de la indicada proposición de ley por estimar que la importancia de las funciones encomendadas al Síndico de Agravios de defensa de los derechos y libertades de los ciudadanos exige para la elección de dicho cargo el nivel de consenso parlamentario previsto por la propia ley, cuya modificación se pretende.

Para que conste y surta sus efectos, expido la presente certificación en Valencia a 26 de octubre de 1992».

El senyor president:

Senyor Taberner, té la paraula.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, jo els suggeriria que no feren massa cas a eix criteri del Consell, i no estic fent cap valoració moral, però en general tots els governs tendeixen a obviar, sempre que es pot, tot allò que suposa un control o un major control i fiscalització de la seua pròpia activitat.

Manifestar també que determinades declaracions d'algun membre del Consell no han vingut precisament a aclarir i a donar llum i a espentar en la direcció de resoldre aquest problema que tenim davant. Entre altres coses perquè aquesta llei vull recordar que és una llei, com totes, per suposat, és una llei de les Corts Valencianes, però és una llei que parteix no a iniciativa del Consell, sinó a iniciativa de les pròpies Corts. Que crea una institució que depèn de les Corts i que financia el pressupost d'aquestes Corts. En tot cas, el nivell de consens parlamentari sempre desitjable l'hem de determinar lliurement els propis grups parlamentaris i les majories que en tot moment es pugen fer ací.

Vull recordar que el 21 de desembre del 88, vol dir ara fa quatre anys, aprovàrem la llei; una llei que es va publicar el 26 de desembre del 88 i que, tal com contenia la pròpia llei, entrava en vigor l'1 de gener del 89. Quatre anys de llei del Síndic del Greuges i el Síndic de Greuges no el tenim encara. Una llei que venia a desenvolupar l'article 24 de l'Estatut, concordant amb l'article 54 de la Constitució, com tots vostès coneixen.

Esquerra Unida del País Valencià els assegure que mai haguérem pres aquesta iniciativa ni haguérem presentat aquesta proposició de llei de modificació d'eixa llei de Síndic de Greuges si, després d'eixos quatre anys d'entrada en vigor, de tenir pressupost consignat, de tenir constància que el Govern d'aquesta Cambra té previst l'espai necessari per al

desenvolupament de les activitats de la Sindicatura de Greuges; si després de les reiterades iniciatives de grup, personals, fetes tant a la Comissió de Peticions, com a la Junta de portaveus, com a les reunions informals que al respecte hem vingut mantingut els portaveus; si tot això no haguera estat pel mig, els assegure que no haguérem presentat aquesta proposició de llei de modificació de la llei de la Sindicatura de Greuges.

Vull recordar-los també que fou una llei que obtingué el 97% dels vots afirmatius, el 0% de vots en contra, el 0% de vots en contra. I que, per a fer bona eixa llei, és a dir, perquè efectivament la Sindicatura de Greuges es posara en marxa, durant quatre anys, senyories, no hem estat capaços d'articular la majoria suficient del 66% que preveu la llei; eixa majoria dels dos terços que la llei preveu a l'hora d'elegir el Síndic de Greuges.

La llei parla del més ample consens i jo crec que això sempre és bo en política. En política s'ha d'arribar a acords amplis, quan més amplis millor, tant de bo que eix consens fóra per unanimitat. La llei ho quantifica en dues tercers parts de la Cambra per a poder nomenar al Síndic de Greuges. Però jo volguera fer una denúncia clara: no podem confondre, i algú ho ha cofós durant aquestos quatre anys, el consens amb el xantatge.

Ha hagut un xantatge en les Corts Valencianes a l'hora de posar en marxa la Sindicatura de Greuges. I això els assegure que el meu grup, en la mesura de les nostres possibilitats, no estem disposats a què continue. Dic en la mesura de les nostres possibilitats i des de la modèstia de ser el grup minoritari d'aquesta Cambra. Però eix necessari consens previst en la llei, que el meu grup qualifica com adequat, com a bo, no pot ser un xantatge permanent per tal que la Sindicatura no es pose en marxa. I això és el que ha passat, això és el que ha passat.

Senyories, jo crec que deu anys després de l'aprovació del nostre Estatut és hora ja de posar en funcionament la llei de la Sindicatura de Greuges que aprovaren aquestes Corts ja fa quatre anys, i que hauria de ser una bona ocasió per a mostrar la maduresa d'unes Corts Valencianes que tenen voluntat d'arribar a amplíssims consens, però que, davant la impossibilitat i davant l'empecinament d'algun grup que, desconexedor, desconexedor de la impossibilitat de traure el seu propi candidat, perquè ni té la majoria en la Cambra ni té la possibilitat de fer la majoria de dos tercers parts en la Cambra, davant d'eix empecinament, insistisc, nosaltres creiem que seria bo, sense renunciar a eix necessari consens, que les Corts modificaren eix percentatge de dos terços d'aquesta Cambra per a la elecció del Síndic de Greuges, que el canviaren i apostaren clarament per desbloquejar el tema, parlant també d'un ample consens, però rebaixant-lo a les tres cinquenes parts. Perquè nosaltres entenem que possiblement eix siga el motiu fonamental que el Síndic de Greuges, que saludàrem amb alegria, amb esperança, tots els diputats i diputades que en aquella segona legislatura aprovàrem la llei, dic que, si eix és el motiu, estem en l'ocasió immillorable per a canviar-lo i per a desbloquejar el tema i, en definitiva, donar compliment a l'Estatut d'Autonomia, donar compliment a la llei de la Sindicatura de Greuges, però sobretot donar compliment a una aspiració certa de la societat valenciana.

Jo vull recordar-los a totes i a tots que la Comissió de Peticions d'aquestes Corts rep cada dia, cada dia, innumerables escrits de ciutadans valencians que es volen dirigir a institucions pròpies del nostre autogovern —i la Sindicatura de Greuges és una institució de l'autogovern—, es dirigeixen a les nostres institucions reclamant, demanant explicacions o denunciant el que ells entenen determinades actuacions no encertades de les administracions públiques valencianes.

I, per tant, insistisc que, votant favorablement aquesta proposició de llei de modificació que presenta Esquerra Unida, estem convençut que el tema es desbloqueja i que podem servir